

§ 5. W celu prawidłowego i racjonalnego typowania czynności najbardziej odpowiednich dla inwalidów, każdy kierownik zakładu pracy winien wyznaczyć jednego z pracowników na zakładowego instruktora inwalidzkiego. Może nim być np. referent bezpieczeństwa i higieny pracy, społeczny inspektor pracy, technik normowania pracy lub doświadczony robotnik, który mógłby wykonywać tę funkcję bez specjalnego uszczerbku w całości kształcenia pracy zakładu. Zakładowi instruktorzy inwalidzcy działają w oparciu o instrukcje i wskazówki Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

§ 6. Pracownicy zakładu, którzy ulegli wypadkowi przy pracy, powinni być zatrudnieni w tym samym zakładzie w miarę możliwości w poprzedniej lub zbliżonej specjalności, o ile oczywiście z powodu kalectwa nie wymagają specjalnego przeszkolenia lub zmiany zawodu.

Jeżeli zaś ze względu na stan zdrowia nie mogą być zatrudnieni w poprzedniej specjalności, należy ich przysposobić do innej czynności i doszkolić.

§ 7. Inwalidów otoczyć należy szczególnie życzliwą, koleżeńską opieką oraz zapewnić im odpowiednie warunki bytu, w szczególności przydziały mieszkań pracowniczych, umieszczenie samotnych w internatach przyzakładowych i przydzielanie wczasów.

§ 8. W terminie do dnia 31 grudnia 1951 r. należy w miarę potrzeby inwalidów, którzy nie są zatrudnieni

w sposób odpowiadający ich kwalifikacjom, zatrudnić w sposób właściwy.

§ 9. Zakłady pracy powinny ułatwić niewykwalifikowanym inwalidom branie udziału w szkoleniu zawodowym, organizowanym przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej za pośrednictwem prezydiów wojewódzkich rad narodowych oraz w szkoleniu organizowanym w zakładach pracy.

§ 10. Zakłady pracy powinny utrzymywać ścisły kontakt z wydziałami pracy i pomocy społecznej prezydiów wojewódzkich rad narodowych, które posiadają specjalnych instruktorów w sprawach inwalidzkich.

Instruktorzy ci będą służyć pomocą tak przy zatrudnianiu jak i szkoleniu inwalidów.

§ 11. Zakłady pracy powinny składać Ministerstwu Handlu Wewnętrznego (Departament Zatrudnienia i Płac) kwartalne sprawozdania z wykonania zarządzenia z wyszczególnieniem liczby i przydziału zatrudnionych inwalidów.

§ 12. Ministerstwo Handlu Wewnętrznego (Departament Zatrudnienia i Płac) udostępni Ministerstwu Pracy i Opieki Społecznej, a zakłady pracy terenowym organom pomocy społecznej wgląd do tych sprawozdań.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: w z. W. Zawadzki

781

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 8 czerwca 1951 r.

w sprawie upoważnienia podległych jednostek handlu detalicznego do dokonywania zakupów niektórych artykułów u osób nie wymienionych w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych.

Na podstawie art. 3 ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 494) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powołane w niniejszym zarządzeniu rozporządzenie bez bliższego określenia oznacza rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 73 i Nr 58, poz. 448).

2. Przez użyte w zarządzeniu określenie:

1) „jednostki handlu detalicznego“ rozumie się państwowe przedsiębiorstwa, które prowadzą handel detaliczny albo żywnie zbiorowe,

2) „źródła scentralizowane“ rozumie się przedsiębiorstwa wymienione w § 8 ust. 1 rozporządzenia albo zrównane z tymi przedsiębiorstwami na podstawie § 8 ust. 2 rozporządzenia, a przez „źródła zdecentralizowane“ — osoby nie objęte § 8 rozporządzenia.

3. Przepisy niniejszego zarządzenia dotyczące prezydiów powiatowych rad narodowych stosuje się odpowiednio do prezydiów rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz do prezydiów dzielnicowych rad narodowych w m. st. Warszawie i m. Łodzi.

§ 2. Jednostki handlu detalicznego mogą na zasadach podanych w niniejszym zarządzeniu w ramach swej działalności kupować w celu odsprzedaży następujące artykuły:

1) nabiał, drób, miód, zioła, przyprawy krajowe (jak np. majeranek, czosnek, kminek, chrzan) mak,

kwiaty, ziemniaki, owoce i warzywa (strączkowe i inne) — bezpośrednio od producentów rolnych,

2) ryby słodkowodne i raki z wyjątkiem ryb zalewowych — bezpośrednio od rybaków,

3) przetwory owocowe i warzywne, napoje chłodzące, pieczywo zwykłe i cukiernicze oraz wyroby masarskie — wytwarzane w zakładach rzemieślniczych — bezpośrednio od producentów, wytwarzane zaś w zakładach przemysłowych — za pośrednictwem właściwych branżowo central prywatnego przemysłu.

§ 3. Zakupujący w trybie niniejszego zarządzenia nie ma obowiązku przestrzegania innych wymagań ustawy z dnia 18 listopada 1948 r. (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 494) i przepisów na jej podstawie wydanych.

§ 4. Jednostka handlu detalicznego może dokonywać zakupu ze źródeł zdecentralizowanych w przypadkach, gdy:

1) plan jej zaopatrzenia ze źródeł scentralizowanych nie pokrywa pełnego zaopatrzenia w artykuły wymienione w § 2,

2) nie jest możliwe dokonywanie zakupu w źródłach scentralizowanych z przyczyn od zakupującego niezależnych, których nie można było przewidzieć, a zakup jest konieczny dla prawidłowego funkcjonowania przedsiębiorstwa.

§ 5. 1. Zakupy w przypadkach przewidzianych w § 4 pkt 1 powinny być zaplanowane na okresy miesięczne. Plan należy sporządzić według wzoru, stanowiącego załącznik Nr 1, i złożyć na dziesięć dni przed miesiącem objętym planem do prezydium (referat handlu) powiatowej rady narodowej właściwej ze względu na

położenie zakładu, który ma zakupu dokonać, do zatwierdzenia.

2. Dokonywanie zakupu w ramach planu, o którym mowa w ust. 1, dozwolone jest dopiero po zatwierdzeniu planu.

3. Jednostki handlu detalicznego zobowiązane są do składania miesięcznych sprawozdań z wykonania planów zaopatrzenia ze źródeł zdecentralizowanych według wzoru stanowiącego załącznik Nr 2. Sprawozdanie należy składać do władzy, która zatwierdziła plan zakupu w terminie pięciodniowym po upływie okresu sprawozdawczego.

§ 6. 1. W przypadkach określonych w § 4 pkt 2 konieczność zakupu powinna być stwierdzona protokołem podpisanym przez kierownictwo zakładu i przedstawiciela związku zawodowego. Odpis protokołu kierownictwo zakładu powinno przesłać niezwłocznie jednostce przełożonej i prezydium (referat handlu) właściwej terenowo powiatowej rady narodowej.

2. Jednorazowy zakup, o którym mowa w ust. 1, nie powinien przekraczać bieżącego zapotrzebowania,

a w każdym razie nie może objąć większej ilości artykułów, aniżeli to jest wymagane celem zaspokojenia potrzeb zakładu w ciągu najbliższych 6 dni.

§ 7. 1. Wszystkie zakupy ze źródeł zdecentralizowanych, z wyjątkiem artykułów wymienionych w § 2 pkt 3 zakupywanych w branżowych centralach prywatnego przemysłu — mogą być dokonywane tylko na obszarze miasta (gminy), w którym zakład jest położony.

2. Niedozwolone są przerzuty do innych miejscowości bez zgody prezydium powiatowej rady narodowej, na terenie której dokonany został zakup, a na obszarze m. st. Warszawy i m. Łodzi — bez zgody prezydiów rad narodowych tych miast.

3. Minister Handlu Wewnętrznego może ustalić tereny, na których zakup ziemniaków, owoców i warzyw może odbywać się wyłącznie ze źródeł scentralizowanych albo wyłącznie ze źródeł zdecentralizowanych.

§ 8. Zakupy dokonywane będą po cenach dozwolonych w myśl obowiązujących przepisów, a w braku takich cen — po cenach rynkowych.

Minister Handlu Wewnętrznego: *T. Dietrich*

Załącznik Nr 1 do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 8 czerwca 1951 r. (poz. 781).

Nazwa jednostki handlu detalicznego

..... dnia 1951 r.
(miejscowość)

Prezydium Powiatowej
Rady Narodowej — Referat Handlu

w

Na zasadzie § 5 zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 8 czerwca 1951 r. w sprawie upoważnienia podległych jednostek handlu detalicznego do dokonywania zakupów niektórych artykułów u osób nie wymienionych w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług

na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Monitor Polski Nr A-59, poz. 781) proszę o zatwierdzenie planu zakupu w miesiącu 1951 r. niżej wymienionych artykułów ze źródeł zdecentralizowanych.

Lp.	Nazwa artykułu	Jednostka miary	Ilość	Miejsce zakupu	Miejsce sprzedaży

Podpis

Prezydium Powiatowej Rady Narodowej w
powyższy plan zakupu zatwierdza*), zmienia*) w pkt . . .

Podpis

*) Niepotrzebne skreślić.

Załącznik Nr 2 do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 8 czerwca 1951 r. (poz. 781).

Nazwa jednostki handlu detalicznego

..... dnia 1951 r.
(miejscowość)

Prezydium Powiatowej
Rady Narodowej — Referat Handlu

w

SPRAWOZDANIE Z WYKONANIA PLANU ZAKUPU ZE ŹRÓDEŁ ZDECENTRALIZOWANYCH

za miesiąc 1951 r.

Lp.	Nazwa artykułu	Jednostka miary	Planowany zakup	Zakupiono	Wartość w cenach zakupu	UWAGI

Podpis

782

ZARZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 22 czerwca 1951 r.

w sprawie zastępstwa sądowego przez organy zastępstwa prawnego przedsiębiorstw państwowych podległych Ministrowi Poczty i Telegrafów.

Na podstawie art. 3 ust. 3 dekretu z dnia 29 marca 1951 r. o organach zastępstwa prawnego (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 159) i art. 22 dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 439), w związku z art. 17 powołanego dekretu z dnia 29 marca 1951 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. Zleca się organom zastępstwa prawnego zastępstwo sądowe we wszystkich sprawach przedsiębiorstw

państwowych, podległych Ministrowi Poczty i Telegrafów, zarówno już istniejących jak i tych, które będą w przyszłości utworzone.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Poczty i Telegrafów: *W. Szymanowski*

783

ZARZĄDZENIE MINISTRA BUDOWNICTWA PRZEMYSŁOWEGO

z dnia 24 kwietnia 1951 r.

w sprawie utworzenia Instytutu Organizacji i Mechanizacji Budownictwa.

Na podstawie art. 1 ustawy z dnia 8 stycznia 1951 r. o tworzeniu instytutów naukowo-badawczych dla potrzeb gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 5, poz. 33) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Instytut Organizacji i Mechanizacji Budownictwa zwany dalej w skróceniu „Instytutem“.

§ 2. Siedzibą Instytutu jest m. st. Warszawa.

§ 3. Zadaniem Instytutu jest organizowanie i wykonywanie prac naukowo-badawczych w dziedzinie organizacji i mechanizacji budownictwa, mających na celu postępy techniczny i ekonomiczny.

§ 4. Zwierzchni nadzór nad Instytutem sprawuje Minister Budownictwa Przemysłowego.

§ 5. Instytutowi nadaje się statut, stanowiący załącznik do zarządzenia.

§ 6. Ogół dochodów i wydatków Instytutu objęty jest budżetem Państwa (budżet centralny) w części dotyczącej Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego.

§ 7. Instytutowi przydziela się następujące środki potrzebne do wykonywania planowych zadań: część środków trwałych Zarządu Centrali Sprzętu Budownictwa w Warszawie według spisu inwentarza, sporządzonego na dzień 31 grudnia 1950 r., którą ustali Minister Budownictwa Przemysłowego.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1951 r.

Kierownik Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego:
Cz. Bąbiński